

„Siis on sedda toito siin küllatse sada. Miino nabil, küllakohomehbel on üks wilja-küün, kus ni paljo liri fees, et neid forma kauva wõiks püda.“ Hints pallus teid jnhhatada ja lissas jure: üired on miino kõige kallim roog! „Tõeste,“ ütles Reinowadder — „teie peate ni maitsewad wõeraspeo toito leidma, et oima ello-aenal sedda õhto-sõli enäam ei sa uñus-tama.“ Kas uetus selmi jutto ja läks temaga selisõis iire-pügile. Küüni seina al olli üks auk, mis Reino-wadder minewal õsel krapinud, kui ühe laña olli warrastanud. Kohomehhe poeg Mart olli warga ukse ülesleidnud ja õhtul augo ette lingo teinud, mis, kui warras taggasi tulles, tedda piddi lõksutama. Reinowadder näggi ohhelikko ja mõistis kohbe luggu ärra, sellepärrast ütles ta kassile: „Armas täddipoeg, puggege siit seina alt august sisse; ma walwan senni augo ees et leddagi waenlast seie ei tulle; kui kõht täis saab, siis tulge jälle taggasi. Tanna õhto teine teisest meie ei tohhi lahuda, sest omne warra lähme aegsaate teele, ja lühhendame maggusa juttuga käiki.“ Hints küsis arglaste: arwate, et mul wigga ei sa kui august sisse poen? Rebbane kostis: „Kui nisugune argpliks ollete, et auko kardate, siis lähme enemine koeo taggasi; küllab mo wanamoor murretseb teile laua peale, mis kätte juhtub. Agga kuulge, kudda üired küünis willistawad!“ Kas äbbenes rebbase pillkamist, kargas forraga seina alla auko, ja langes lingo kinni. — Hints, kes ohhelikko kaela

ümber tundis, wüdis kohkudes taggasi tulla, agga se labbi tõmbas silmuse weel kõrwemast kinni. Sures äddas rappelades, üidis ta Reinowadderit appi, kes augo ees kulades kassi willetsuse ülle wägga rõemus olli. Tema küsis: „Hints, kudda kohomehhe nuum-üired teil maitsewad? Arge söge ülleliga, muido ei pease laia kõhbuga kitsast august enäam taggasi. Saaks Mart agga sõnumid, et teie küünis wõerõil ollete, ta toots teile kohbe soola wäggewa roa korma. Miks teie sõmolaual nõnda laulate? Ei se olle ial õige luggu. Wõit-sin wana Kriimsilma-issanda teile seltsi-mehhels sata, siis tassussin forraga kõik wanad wõl-las ärra.“ — Sedda räkides puitas ta minema, tee peal nõu piddades, mis uut koerustikko jälle soetada. Ta teadis et hunt koddõ ei olnud ja tõttas sellepärrast hundi-wanamorile wõersi; eßitels lotis ta naise käest kuulda sada, mis süüd Kriimsilma-issand tema peale kuñinga ette olli tõstinud, ja teisels sowis ta hundi-einandaga endist sõbrust uendada. — Reino-wadder astus „Pühajürri-kutsika“ tuppä, agga emmandat ei olnud koddõ. „Terre õhtust wõerad-lapsed!“ ütles ta hundi poegadele: „paljo terwisid eidele miino poolt; mõttelgo ta meie nore põlwe peale!“ Nõnda räkides nitsutas ta jalga tõstes ukse-wita ja läks siis oima teed.

Teisel õmikul kui päwa terra akkas koitma, tulli Kriimsilm-einand taggasi, küsis laste käest, kas leddagi läis miino järrel kuulamas? Lapsed wastasid: